

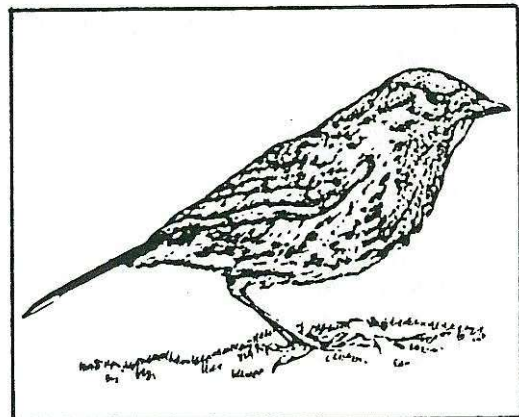
VROOGER 2

t Vuurge moal he'k oeleu vertöln van oens OPA, dat hee zo mooi kon verteln. Mer oens VADER kon der ok wat van. Met hemelvaart gungn wiej aait nen eend hen waandeln. sMorns der vroeg oet. Um good vief uur leup wiej a in n Zendersen es. Dan gungn wiej eerst noar t zusterklooster vuur de mis. t Was vuur oens immers Zondag. Noa de keark leup wiej dan achter Haarhoes langs duur t onlaand veerder, langs Van de Riet en t ooldershoes van oens vader. Oom Herman wonn doar. Natuurlijk gungn wiej effn noar binn, oom Herman en tante Dieka gedag zegn.

Dan gung t verdan. Oenderweg zagn wiej völ vögel. Oens va kenn ze almoal. "Da's ne vink, jong wat slöt den mooi, en da's n biejmeeke". "Stil ees, ik geleuw da'k ne gooldvienk heur". Wiej stunn stil en oens va fluitn um noa en joa heur, doar kwam hee anvleegn op nen poal vuur t takkedroad. Nen pragtign zwatn kop en ne gooldrode börste. Toen wiej wieder leupn vleug dee gooldvienke gewoon achter oens an van poal noar poal. Mer ok eeksters nen maarklouw en netuurlik kreajen. t Kreajenbos dat lig net vuur de Hettemer brug an de lienkerkaant.

Mer oendertusken vertöl oens vader dinge dee hee as jong har metmaakt en zölf hat oetvretn. Op n moal zeer e, was mien mooder an t papkokn in nen grootn geetiezeren pot boavn t losse vuur. Den hung an ne ketting doarboavn. En mien mooder mer rörn in den pot. Wiej vöngn nen grootn kikvors. Dee zatn der genog bie j oens in n kolk. Stiekum n klösken neaigoorn oet t hoes haalt, n droad um n boek van n kikvors bunn en toen t dak op. Duur n schösteen leutn wiej de kikvors zakn, vlak boavn n pot. Oens mooder schrök zich nen bult en hef meer heiligen anroopn dan der bestunn! Sjonge, sjonge dat was lachn...

Hee vertöl van t roodborstke. Toen Jezus nog zo'n jungske was van n joar of vief, was hee an t brömmelnplukn. Inees trapn hee per ongeluk in nen brömmeltak. Hee har nen lilken doorn in zien voet. Hee gung zitn huuln. Doar kwam der opeens n grauw vögelke anvleegn en dat piepn: "Wat he'j?". "Ik heb ne deurn in n voet kreegn en den kan'k der nich oetkriegn". "O, woch mer effen" zee t vögelke, "Den pik ik der wal oet". Met zien snavelke trök e dee deurn der oet en kreeg geliek blood op zienne borste. "Daank oe wa" zee Jezus, "Vuurtoan heet iej ROODBORSTJE" en wiej geleuvn t ok nog!

Vuurtoan heet iej:
Roodborstje.

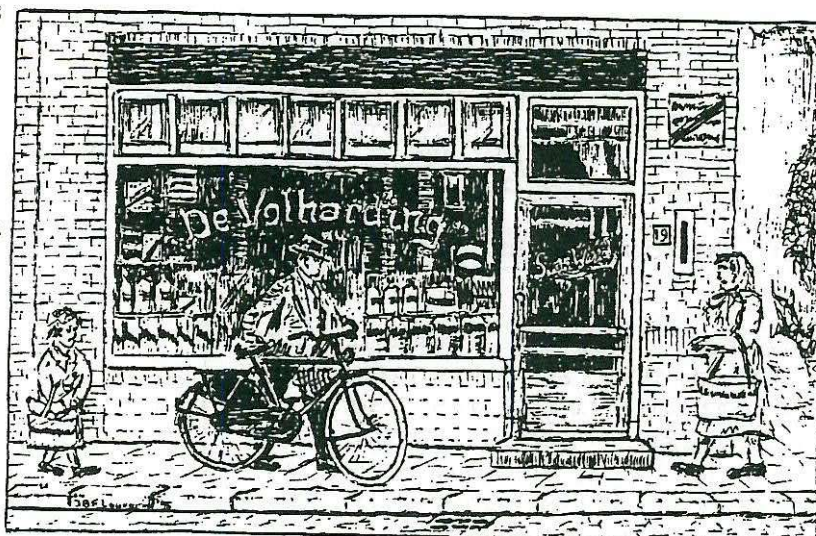
Op n moal, t was nog wienterdag, reup Koning Leeuw alle vögel dee der mear bestunn bie j mekaar vuur ne hoogvleegwedstried. "As ik drie moal brult heb, dan goa'j de loch in". "Een, twee drie" en doar gung t hen. Mer ja, de hoonder, de kalkoen, de poun en meer van dat soort kwamn hoast nich van de groend of. Later kwamn de doevn, de eksters, de kreajen, de geetelinks en zo meer. De adelaar kwam t heugste en was dus t leste der wier, tenmiste... dat dachn hee. Want toen hee wol zakn vleug der n kleen vögelke van ziene rug de heugte in en dat kwam dus nog later en reup: "Rik, tik, tik, Koning ben ik". En umdat t wienter was hetn t vuurtoan "Winterkoninkje". Mer Koning Leeuw nam dat nich. Hee greep t vögelke en stopn t in n vrootengat en meester Oel mos oppasn. Mer ja, den veul in sloap en vögelke vot. Töt straf mag de oel alleen nog mer snachns vleeugn.

Nahoj Moobeznag.

Voorheen/Van Wezel.

Kruidenier
in zelfbehoud
knoopte eindjes
bakte peren

het potloodpunt
achter z'n oor
ging in een
paar jaar tijd
teloor

groothandel
en de superkoop
die kwamen
aan zijn veren.

Lejo van Kuijeren.